

UNAVENĚNÝ WORKHOLIK

Státní úřad práce, 04. března 2017

S manželkou jsme spolu už 3 roky, ale známe se téměř deset let. Vždy klapalo výborně, až do letošního roku. Manžel má nyní zjevně úplně jiný názor na náš budoucí život než já. Seznámili jsme se na Vánoce, a poté oba celkem rychle našli velice kvalitní pracovní pozice. Marian dokonce o hodně vyšeň a velice dobře finančně ohodnocenou.

Problém ovšem byl, že to taky bylo místo velice náročné, pracoval víc jak 70 hodin týdně, pracovní telefony kdykoli a kdekoli, minimální volno, práce přes víkendy a svátky, prostě kariéra sice úspěšná, ale vyčerpávající. Včera ale fungovalo do té doby, než se ve firmě stal problém, kdy manžel sice po nesmírně nervově vyčerpávající práci zachránil zakázku, ale byl nucen vyhodit šlovačka, za problém zodpovědného. Myslím, že to byla takzvaná poslední kapka, a do půl roku poté události dal manžel po vzájemné dohodě výpověď. Udělali jsme si dovolenou a po nějaké době si Marian našel takzvané "přechodné místo", za cca polovinu platu, co měl předtím. Po nějaké době (dva roky) a dobře míněných radách, že by už mohl začít hledat něco víc na úroveň placeného, mě informoval, že v této práci hodlá zůstat a že současný stav mu vyhovuje o hodně víc, než stres a nedostatek volného času jako bylo v předchozí práci. Jenže tohle úplně mění veškeré naše původní plány do budoucna. Plány ohledně místa, kde budeme bydlet, koupě domu, náš životního stylu apod. O mém přizpůsobení se není pochyb, myslím, že to zvládnu, miluji manžela stále stejně, jenže mám prostě pocit, že dělám rozhodnutí, protože tzv. vyhořel. Já je pořád vyčerpáný a unavený, a třeba nějaká psychoterapie by mu pomohla se takhle neměně zhrabat, když rozhodně má na víc! Myslíte, že by měl vyhledat nějakou psychologickou pomoc, že jsem já totálně mimo mísu? Nevadí mi, když já budu vydávat víc a já budu ten hlavní zabezpečovatel rodiny, ale vadí mi, že on to prostě a jednoduše vzdává! Jo, ještě na závěr, měl bych asi dodat, že rozhodně nejsem žádná mrcha nenařádaná, jsme skutečně rovnoprávní gay-partneři, takže opravdu nejsem nějaká hrabivá zlatokopka, že mi nejde prvořadě o peníze. Děkuji vám za názory a doufám, že nám poradíte. KÁJA